

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«03» листопада 2022 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Мельник Святослав Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №2201609000000113 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ЩЕТНИЦЬКУ ОКСАНУ ВІКТОРІВНУ,
15.05.1984 р.н., українку, уродженку та
жительку Луганської області, м. Луганська,
вул. Кропивницького, буд. 3, кв. 21, ПІН:
3081625964, паспорт громадянки України
серії ЕН 264287, виданий 30.08.2003
Жовтневим РВ УМВС України в
Луганській області, громадянку України, -

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 1 ст. 258-3 КК України**, тобто в умисних діях, які виразились в участі в терористичній організації;

- **ч. 2 ст. 111 КК України**, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану;

- **ч. 7 ст. 111-1 КК України**, тобто в умисних діях, які виразились у добровільному зайнятті посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території;

- **ч. 2 ст. 260 КК України**, тобто в умисних діях, які виразились в участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Щетницька О.В.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України

як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України, в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі - АР Крим), області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних

збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про визнання російської федерації державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано російську федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР») і «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена Постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «ЛНР» та «ДНР» терористичними, а численні злочини вчинені її представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014

№ 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленій Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Отже, Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення організацій «ЛНР» та «ДНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Враховуючи вищевикладене, так звана організація «ЛНР» містить всі необхідні ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому, кожний учасник політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії російської федерації та насильницька зміна конституційного ладу України.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «ЛНР», її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «ЛНР» та її громадян, створено воєнну структуру «Народна міліція «ЛНР» (далі – «НМ «ЛНР»»), яка дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та має загальну координацію та кураторів із Російської Федерації.

Установлено, що до складу «НМ «ЛНР» входить структурний підрозділ – «4 окрема механізована бригада 2 армійського корпусу», який складається з полків та окремих підрозділів забезпечення.

У ході досудового розслідування встановлено, що з 2014 Щетницька О.В. брала активну участь у складі незаконного збройного формування

терористичної організації «ЛНР», зокрема в групі швидкого реагування «Бетмен». У подальшому з 31.10.2014 вона обіймала посаду начальника відділу кадрів «4-ї окремої механізованої бригади 2 армійського корпусу «НМ «ЛНР». Щетницька О.В., будучи громадянкою України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно долучилася до незаконних збройних формувань, створених на тимчасово окупованій території та надавала таким формуванням допомогу у забезпеченні ведення бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Таким чином, Щетницька Оксана Вікторівна обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Також в ході досудового розслідування встановлено, що з метою виконання функцій підрозділів силового блоку «ЛНР», її самопроголошеним головою видано указ № 51/1/01/11/14 від 25.11.2014, згідно з яким створена структура виконавчих та правоохоронних органів державної влади «ЛНР» - «Рада міністрів «ЛНР» та підпорядковані йому органи державної влади «ЛНР», зокрема «Міністерство внутрішніх справ ЛНР».

З метою встановлення загальнообов'язкових правил поведінки представників т.зв. «Міністерства внутрішніх справ ЛНР», як учасників структурного підрозділу окупаційної адміністрації російської федерації, керівниками політичного блоку зазначеної організації прийнятий юридично нікчемний правовий акт - т.зв. «Закон ЛНР «Про поліцію» № 38-І від 10.11.2014.

Відповідно до зазначеного документу, на учасників «Міністерства внутрішніх справ Луганської народної республіки» та його структурних підрозділів, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладались наступні обов'язки:

- забезпечення охорони та захисту інтересів «ЛНР» та її учасників, структурних підрозділів та незаконних органів виконавчої влади «ЛНР»;
- забезпечення охорони осіб, які займають посади «суддів, прокурорів, слідчих» та інших «посадових осіб» у правоохоронних та контролюючих органах «ЛНР», утворених всупереч Конституції України та законодавства України;
- блокування виконання правоохоронними органами України своїх функцій на тимчасово окупованій території Луганської області та проведення незаконної оперативно-розшукової діяльності, дізнання та досудового слідства, провадження у справах про адміністративні правопорушення, на підставі актів «ЛНР», виданих особами (відносно яких є окремі кримінальні провадження), виданих всупереч Конституції України та законодавства України;
- притягнення, всупереч Конституції України та законодавства України, до адміністративної та кримінальної відповідальності осіб, які

перебувають на території проведення антитерористичної операції за непередбачені законами України дії;

- примушування населення України, яке перебуває на тимчасово окупованій території Луганської області, до виконання та дотримання незаконно виданих особами (відносно яких є окремі кримінальні провадження) документів «ЛНР» («Конституції», «Законів» та «Порядків»);

- незаконне кримінальне переслідування громадян України, які перебувають на тимчасово окупованій території Луганської області;

- протиправне застосування заходів примусового характеру, пов'язаних з незаконним позбавленням особистої свободи громадян України, які перебувають на території проведення антитерористичної операції;

- підбір нових учасників «Міністерства внутрішніх справ Луганської народної республіки» та її структурних підрозділів;

- сприяння незаконно утвореним військовим формуванням «ЛНР» у протидії проведення антитерористичної операції правоохоронними органами та Збройними Силами України на території Луганської області.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» прийнято рішення про введення в Україні воєнного стану з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб.

15 березня 2022 року Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 год 30 хв 26.03.2022 строком на 30 діб. 21 квітня 2022 року Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 год 30 хв 25.04.2022 строком на 30 діб.

23 травня 2022 року Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 год 30 хв 25.05.2022 строком на 90 діб.

15 серпня 2022 року Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 год 30 хв 23.08.2022 строком на 90 діб.

У ході досудового розслідування встановлено, що в лютому 2022, після повномасштабного вторгнення російських окупаційних військ на територію України, точну дату установити не виявляється за можливе, громадянка

України Щетницька О.В., підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, усвідомлюючи, що вона вчиняє державну зраду, добровільно вступила до незаконного т.зв. правоохоронного органу «Міністерства внутрішніх справ «ЛНР»».

Реалізуючи свій злочинний намір, Щетницька О.В. надала згоду на призначення її до т.зв. «Міністерства внутрішніх справ «ЛНР» на посаду «старшого інспектора відділу по роботі з особовим складом Станично-Луганського районного відділу внутрішніх справ т.зв. МВС ЛНР».

Установлено, що Щетницька О.В. з моменту призначення на посаду «старшого інспектора відділу по роботі з особовим складом Станично-Луганського районного відділу внутрішніх справ т.зв. МВС ЛНР», у військовому званні - майор, перебуваючи у смт. Станиця Луганська створює умови для функціонування т.зв. правоохоронного органу «ЛНР», виконує вказівки інших учасників «ЛНР», здійснює заходи встановлені злочинним планом організаторів «ЛНР», та організовує сприяння діяльності «ЛНР» та окупаційній адміністрації російської федерації, а саме шляхом віддання учасникам «ЛНР» розпоряджень, надання доручень, проведення інструктажів, прийняття звітів про виконання тих чи інших дій, підшукування для вступу до т.зв. «Міністерства внутрішніх справ «ЛНР» нових членів.

Таким чином, Щетницька Оксана Вікторівна обгрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Окрім того, в ході досудового розслідування встановлено, що 24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й смт. Станицю Луганську Луганської області, яку було захоплено 26.02.2022.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово

окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23 серпня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства від 20.09.2022), Щастинська міська територіальна громада внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) та станом на 20.09.2022 перебуває в ньому.

Після окупації смт. Станиця Луганська Луганської області, представниками збройних формувань Російської Федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території селища шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади селища, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених Російською Федерацією або за сприянням Російської Федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово невідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними Російською Федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово невідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей.

У той же час, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, громадянка України Щетницька Оксана Вікторівна у лютому 2022 року, усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету й територіальній цілісності, прийняла пропозицію представників окупаційної адміністрації рф щодо зайняття посади в у незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

На виконання таких домовленостей, в лютому поточного року Щетницька О.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території - в смт. Станиця Луганська Луганської області, умисно, мотивовано, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо неї та членів її родини добровільно зайняла посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, а саме посаду «старшого інспектора відділу по роботі з особовим складом Станично-Луганського районного відділу внутрішніх справ т.зв. МВС ЛНР».

При цьому Щетницька О.В., позиціонуючи себе службовою особою незаконного правоохоронного органу органу – «Луганського районного відділу внутрішніх справ т.зв. МВС ЛНР», займається веденням особових справ діючих співробітників вказаного вище райвідділу, здійснює документальне забезпечення процесу оформлення кандидатів на роботу, проводить агітаційні заходи в середовищі молоді, проживаючої на тимчасово окупованій території, щодо працевлаштування в т.зв. «правоохоронні органи ЛНР».

Таким чином, Щетницька Оксана Вікторівна обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в

незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У 2014 році, точну дату установити не виявляється за можливе, громадянка України Щетницька О.В., підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, добровільно вступила на військову службу до незаконного збройного формування терористичної організації «ЛНР», зокрема до групи швидкого реагування «Бетмен», а з 31.10.2014 обіймала посаду начальника відділу кадрів «4-ї окремої механізованої бригади 2 армійського корпусу «НМ «ЛНР». В подальшому, після повномасштабного вторгнення російських окупаційних військ на територію України, Щетницька О.В. надала згоду на призначення її до т.зв. «Міністерства внутрішніх справ «ЛНР» на посаду «старшого інспектора відділу по роботі з особовим складом Станично-Луганського районного відділу внутрішніх справ т.зв. МВС ЛНР».

Таким чином, Щетницька Оксана Вікторівна, обґрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Щетницька О.В. за сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 260 КК України.

**Старший слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Святослав МЕЛЬНИК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу
Івано-Франківської обласної прокуратури**

Богдан БУРАК

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки отримав, права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____
« ____ » год. « ____ » хв. _____ 2022 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління
СБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Святослав МЕЛЬНИК